

נסורת הש"ס

(א) יור טו, (ב) י"ג חות'
לקמן כד, ר"ה ע"ה,
(ג) חות' ע"ו לקמן כד,
(ד) אלף כד פרנסתו יתע
הכרזתו שר ובי' כן הוא
נרשח העשה'.

הנהגות הרב"ח

(א) ר"ה ד"ה ואין עולין
כי ואלו אמר כי עשה
סופר הוא וכו' הרגל
מפסיק תלמי' וי"ב הכרז
שפטו שאלה תלמי' טובה
הנהגו עולין דעה מוחל
לקמן דף ק' דלמא דרין
ירדוק' שלשה ימים;
(ב) חות' ד"ה וטויה טו'
לא מתי' הימר בזה וכן
פירש כי ואפילו ע"י הדתק
אסור ועל יהודי אחד:

גילוי הש"ס

רש"י ר"ה שמינה
י"ט וכו' פותר לאחרי
בתקופתו ע"י ימות דף
מג ע"ה כשי' ד"ה קודם
שמונה ימים לקמן דף כג
ע"ה חות' ד"ה כל שלשים;
ד"ה ואת עולין וכו' ג'
לאו דוקא, קשה לי הא
נתייב מנחל לקמן דף כ
ע"ה דלמא דמתי' הכה
ג"י דוקא כדלמתי' שס
הלכה כהנהג' דרין דלמתי'
שמונה ימים; חות' ד"ה
והנהג' וכו'; חות' ד"ה
דלא שאלה ע"י לעיל דף
י"ג ע"י חות' ד"ה חת':

מוקף רש"י

בעלה הימנו גורת
שבעה, שאין לרין להשלים
אחר הרגל ו' ימי חלולת,
דכתיב עיקר הפלול דהיני
ג' ימים ואלו שהיו קודם
לרגל, בעל הרגל לא יא
האחרונים (י"ד) י"ג
שמונה, אם קברו ח' ימים
לפני הרגל, כיון דיוס אחד
של שלשים היום קודם הרגל
בעל הרגל מנתן גורת
שלשים (י"ט).

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

י"ט.

עין משפט
נר מצוה

צד א ב מ"י פ"ו מהלכות
י"ט הלכה יג ט"ש"ע
ל"ח כ"י תקנה ספ"ק ג'
צ"ב ג מ"י פ"ו מהל' אלף
הלכה א סגן פ"ק ג'
ט"ש"ע י"ד כ"י ח ספ"ק א'
ק ד מ"י שס הלכה ג'
ט"ש"ע שס כ"י ש"ט
ספ"ק [א] ג [נטושי' א"ח
סימן תקנה ספ"ק ו']:
ק"א ה מ"י שס ט"ש"ע
י"ד סימן ש"ט ספ"ק
ו [נטושי' א"ח סימן
תקנה ספ"ק א']:
ק"ב ג מ"י שס ט"ש"ע י"ד
שס ספ"ק ח:

רבינו חננאל

ה"ר יוחנן ב"ר חננאל
ומזוהר לעצמו, ולא אחריים
בטובה, דבר ר' מאיר, ר'
יהודה אומר מפרשים ומוכר
וחזרו ויכתבו לעצמו, ר'
יוסי אומר כותב ומוכר
כדרכו כדרי פרנסתו, אורי
ליה רב לרב חננאל הלכה
כותב ומוכר כדרכו כדרי
פרנסתו, וטויה אדם על
יריבו תכלת לציציתו,
אסיקנא אמר רב יהודה
אמר שמואל, וכן אמר רב
חייא בר אבא, אמר ר'
יוחנן, טויה אדם כן באבן
כין בפלך, והלכה כותב
ומוכר כדרי פרנסתו, **מתני'**
הקובר את מתו ג' ימים
קודם לרגל בטלה היטב
מדידת שבעה, קבור קודם
לרגל שמונה ימים בטלה
היטב גיורת שלישים, מפני
שאמרו, שבת עולה ואינה
מפסיקת רגלים פסיקין
ואינן עולין, כו', אמר רב
גיורת בטלו ימים לא
בטלו, פי' גיורת בטלה,
נדרה גיורת האבילות גבי
הרגל, שיש לו גללה
והולתי זה מגיורת
האבילות, ואם לא גילת
ערב הרגל אסור לו לגללה
אחר הרגל, כי ימים לא
בטלו.

וטויה על יריבו, החוטין אבל לא בידו בין אנשעומו ובפלך דרך
חול: **גמ'** **לאחרים בטובה, ולא בשכר: מפרשים ומוכר שלו, כן**
עושה כל ימות התג: כדרי פרנסתו, בהריוחה ולא מיירי בני שאין
לו מה יאכל: אבל לא באבן, שחולה בטוח כדי שיוכל לשחור יפה:
מתני' **הקובר מתו שלשה ימים**
קודם הרגל, הואיל ועיקר אבילות
אינו אלא שלשה ימים: בעלה ממנו
גורם שבעה, דלאחר הרגל אינו
לרין למנות יומת: שמונה ימים,
קודם הרגל בטלה ממנו גורת שלשים
הואיל והתחיל יוס אחד מן השלשים
אינו לרין לשמור כלום לאחר הרגל
דין שלשים אלא * מותר לאלתר
בתקופת בנייהוין ותפוסות: שס
עולה, אירע שבת בימי אבולו עולה
למנין שבעה: ואינה מפסיקת, דלאחר
שנת לרין להשלים שבעה ימי אבולת
עם השבת: והרגלים מפסיקין,
דכי קבר מתו שלשה ימים קודם
הרגל מפסיק האבילות לגמרי ולאחר
הרגל אין משלים כלום: ואין עולין,
דכי קבר מתו בחוץ הרגל דלא בטלה
ממנו גורת ו' אין ימי הרגל עולין
למנין ו' ימי אבילות אלא לאחר הרגל
לרין ליטב ו' ימי אבילות זו היא
שכחתי, אבל נשחק מלאתי ואין
עולין דכי קבר את מתו שני ימים
לפני הרגל דלא בטלה ממנו גורת
שבעה אין ימי הרגל עולין למנין
שבעת ימי אבולו אלא לאחר הרגל
באבולו, כי ימי אבילות להשלים
לשני ימים שנהג לפני הרגל (א) ואני
אומר כי טעות סופר הוא דמה
שזכר * שלשה ימים לפני הרגל לאו
דוקא ואפילו עשה אחת לפני הרגל
בטלה ממנו גורת שבעה דהרגל
מפסיק: משחרב בית המקדש,
שאין לערבת תשלומין כל ו' ואינו
אלא יוס אחד: כשבת, ודיונו כשבת
דעולה ואינה מפסיקת: ראש השנה שבעה,
הואיל ואינו אלא יוס
שלשים בטלו אכל ימים לא בטלו שלשים יוס
לא בטלו דעדיין תלוין ועומדים: מאי טעמא ימים לא בטלו,
לומר באזהר ענין לא בטלו ימים: שאם לא גילת ערב
הרגל, דכי בטלו גורת שלשים ואינני ליה לגלוי ערב
הרגל ולא גילת: אסור לגללה אחר הרגל, כל שלשים יוס:
וההניא

וטויה על יריבו תכלת לציציתו: גמ' ת"ר
כותב אדם תפילין ומזוהר לעצמו וטויה על
יריבו תכלת לציציתו ולאחרים בטובה דברי
רבי מאיר ר' יהודה אומר מפרשים ומוכר את
שלו וחזרו וכותב לעצמו ר' יוס אומר כותב
ומוכר כדרכו כדרי פרנסתו אורי ליה רב לרב
חננאל ואמרי לה רבה בר בר חנה לרב
חננאל הלכה יכותב ומוכר כדרכו כדרי
פרנסתו: וטויה על יריבו תכלת: ת"ר טויה
אדם על יריבו תכלת לציציתו אבל לא באבן
דברי ר' אליעזר והכמרים אומרים אף באבן ר'
יהודה אומר משמו באבן אבל לא בפלך
וחכמים אומרים בין באבן בין בפלך אמר רב
יהודה אמר שמואל וכן א"ר חייא בר אבא
א"ר יוחנן הלכה בין באבן בין בפלך והלכה
כותב דרכו ומוכר כדרי פרנסתו: מתני'
הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל
בטלה הימנו גורת שבעה שמונה בטלו
הימנו גורת שלשים מפני שאמרו י' שבת עולה
ואינה מפסיקת רגלים מפסיקין ואינן עולין
ר' אליעזר אומר משרחב בית המקדש י' עצרת
כשבת רבן גמליאל אומר ר' ראש השנה ויום
הכפורים כרגלים והכמרים אומרים י"א כדברי
זה ולא כדברי זה אלא י' עצרת כרגלים ראש
השנה ויוה"כ כשבת: גמ' אמר רב גורת
בטלו ימים לא בטלו וכן א"ר הונא גורת
בטלו ימים לא בטלו ורב ששת אמר אפילו
ימים נמי בטלו מ"ט ימים לא בטלו שאם לא
גילת ערב הרגל אסור לגללה אחר הרגל
וההניא

ספרים תפילין ומזוהר כדי למכור או כדי להניחם ועוד פי' דלמתי
כרבי יוסי לפי מה שפירש שרבי יוסי מחמיר ואין ראהי מבאן
שמוח להניח תפילין דלמא רבי מאיר ורבי יהודה לטעמיהו דסבירא
להו פרק המואל תפילין (שיריוין דף ט: ושם) שנת זמן תפילין (ורב)
ורבה בר בר חנה נמי הכי מני סברי ואע"ג דכולהו אמוראי דפרק
הקומץ רבה (מנחות דף ט: ושם) משמע דאית להו שנת לאו זמן תפילין
הוא אבל ר' יצחק בן אבדיה היה מביא מן הירושלמי להמיר להניח
דלמתי בירושלמי חר דר נש אובד תפילי בחולא דמועדא אחא לקמיה דרב חננאל פי' שיכמוז לו לפי שהיה סופר כדאיחא דמגילה (דף י"ט):
שלמה לקמיה דרבה בר בר חנה אמר ליה זיל הכ ליה תפילין וחת כחך לך דמתן כותב אדם תפילין לעצמו אחא לקמיה דרב אמר ליה
כתוב ליה פירוש בלא הערמה מתני' פליגא על רב כותב אדם תפילין ומזוהר לעצמו הא לאחר לא רב פתח לה ככותב להניח פירוש רב
מעמיד המשה להניחם אחר המועד אבל להניחם במועד שרי ובהלכות גדולות פסק דאסור להניח תפילין בחולו של מועד ולטעם שמשמע
שנתות ימים טובים ימימה ימימה מסתבר שפיר דממעט חולו של מועד ולמתן דדרשי (מנחות דף י"ט): מלך לאות יאזו שנתות ימים טובים
שאין בעצמן אות יש לומר לפי שאין עושין מלאכה כי אם בדבר האבד אבל קשיא למאי דפירשית לעיל (דף ג' ד"ה משקן) דלמלאכה דחול
המועד מדרבנן היכי ממעט להו יש לומר הואיל ואוכל מנה ויושב בטובה אין לרין אות ואם הוא אחת דבחול המועד מייב בתפילין יש
לומר הואיל ועושין מלאכה בו אין אות ומימימים ימימה נמי לא ממעט אלא יוס טוב דחלוך משאר ימים: **הקובר את מתו, להכי נקט**
קובר אבילות מתחלת משעת סתימת הגולל כדאמרינן לקמן (דף כ"ט): שלשה ימים, כך הוא עיקר אבילות לכמה מיני ואמרינן
לקמן (סס): שלשה ימים לנכי: מאי טעמא אמ בטלו, הכא הוה ניחא טפי לגרום ימים לענין מאי לא בטלו ואין לרין להגיה דהיא היא:
שאם אמ גי' ערב הרגל כו', ונראה לי דה"ה לא כיוס ולא רחן ערב הרגל אס מותר לרחון ולכנס מעברד יו"ט ולא כיוס ולא
רחן לא יכנס כרגל והשאה ניחא הא דקתני גורת שבעה בטלו הא ימים לא בטלו ומיהו קשיא לן דקאמר בסמוך שכשם שזמנת
שלשה מבעלת גורת שבעה אפילו לנחא קמא דמבעלת אפילו ימים שמונה אבא שאול רביה למנות שלשים שבעה לגמרי אפילו ימים והר"ן
פי' דדוקא לא גילת אבל לא כיוס לא דמותר לכנס אפילו לא כיוס שהוא לורך גדול יותר ואין נראה לי טעמו דאם הוא לורך גדול כ"ש
שיש לנו לקנסו בשלש עשה קודם הרגל ונכנס כרגל ולפירוש הקונטרס דמפרש לקמן שאם חל שלישי להיות ערב הרגל שאסור כדמינה
עד הערב הו עד שחשכה אס כן לא שייך לקנסו כמה שאל רחן ולא כיוס וא"כ ימים לענין מאי לא בטלו גבי שבעה מיהו יש לומר דאם
לא רחן כרגל אסור לרחון אחר הרגל ועוד יש לומר אבד נקט סיפא גורת נקט כרישא גורת ועוד נראה לי דרישא ה"פ שלשה ימים
בעלה גורת שבעה הא שני ימים לא בטלה גורת מ"מ פי' אחת מדקאמר בסמוך שכשם שגורת שלשה מבעלת גורת ו' פי' משמע שזה
פשוט אפילו לת"ק והשאה תימה לי דכי משני שאם לא גילת בו תינה סיפא אבד כרישא דקאמר בעלה הימנו גורת ו' אמאי נקט גורת
ולענין מאי קאמר ימים לא בטלו וי"ל דאבד נקט סיפא גורת מנה נמי רישא גורת ועוד נראה לי דרישא ה"פ שלשה ימים בעלה גורת ו'
הא שני ימים בטלו גורת הא ימים לא בטלו לענין דמיהג דברים שצניעא:

וההניא